

SLOVENSKI NAROD

Inzira vsak dan popoldne, izvzemni nedelje in praznike. — Inserati do 30 pett in Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst Din 3.—, večji inserati pett vrsta Din 4.— Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—. Prikopci se ne vratajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knaflova ulica št. 5
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 8 — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26 — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65, podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190 — JESENICE, Ob kolodvoru 101. Racun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351

DRUGO DEJANJE DUNAJSKE OPERETE

Dr. Dollfussova vlada se je skrila v senco bajonetov in prav slabo kopira svojega berlinskega vzornika — Z edinstveno utemeljitvijo, da je seja parlamenta prepovedan političen shod, je vlada hotela onemogočiti delazmožnost parlamenta

Dunaj, 16. marca. Napovedi, ki so se širile že včeraj dopoldne o tem, da namerava vlada s silo preprečiti ponovni sestanek Narodnega sveta, so se uresničile.

Kmalu popoldne so močni oddelki policije, ojačani z oddelki Heimwehre in redne vojske, zasedli vse vhode v senčno dvorano parlamenta, da bi preprečili dostop narodnim poslancem. Krščanski socialci, ki so za to v naprej vedeli, na sejo sploh niso prišli. Velenjem v del socialnih demokratov pa so v pričakovanju takih ukrepov vlade že opoldne zasedli dvorano, tako da se je namera vlade izjavila. Predsednik dr. Straßner je, višč, da je drugim poslancem dostop onemogočen, že pred napovedano uro otvoril sejo s kratkim nagovorom, v katerem je pojasnil, da se redna seja, na kateri bi se izvilo novo predstavstvo, ne more vršiti, ker vlada z bajonetom onemogoča narodnim poslancem izvrševanje njihovih dolžnosti. Zato je sejo takoj zaključil in si pridral pravico, da skliče prihodnjo sejo

pismeno. Navzoči velenjem in socialnodemokrati poslanci so nato predali velike ovacije za republiko in parlament ter protestirali proti nasilju vlade.

Ko je bila seja že zaključena in so poslanci začeli odhajati, je prihitek politički predsednik in izročil predsedniku parlamenta pismo zveznega kanclerja dr. Dollfussa, v katerem naroča policiji, naj prepreči zasedanje parlamenta, ker smatra vlada to sejo parlamenta za navaden političen shod, ki pa je v smislu izjemnih dolob vladab zabranjen. Seveda je policija prisla že prepozno in tako dr. Dollfussov klerikalna vlada ni imela prilike, naslajati se nad razganjanjem zastopnikov ljudstva, ki je po svoji večini proti sedanjemu klerofašističnemu režimu.

Postopanje vlade je povsem naravnito izvalo v vsej javnosti največje ogorčenje. Vlada je imela slabo vest in je ves večer in vso noč še nadalje stražila prazen parlament, v sedanjih poslopijah pa je bila vojska, pojačana s heimwehrovskimi oddelki,

vso noč v načrtovani pripravljenosti. Tudi danes še patruljajo po mestu močne patrulje peš in na konjih, da preprečijo vsako demonstracijo.

V senci bajonetov pa dr. Dollfussov režim nadaljuje v posnemanju Hitlerja svojo akcijo. Po hitlerjevskih metodah odkriva sedaj policija po vsej državi »zarote« komunistov in socialnih demokratov, da more vlada nastopati proti njim. V Inomostu so včeraj zasedli socialistični delavski dom in ga kratkomalo zaplenili. Če listi proti takemu početju protestirajo, jih da vlada kratkomalo zapleniti in odredi proti njim preventivno cenzuro, tako da onemogoča vsako kritiko.

Klub ogorčenja, ki ga izizza postopanje vlade, pa smatrajo v političnih krogih klerikalno diktaturo dr. Dollfussa, ki ga ironično nazivajo »der kleine österreichische Mussolini«, za opereto, ki mora slej ali prej končati, kajti režim, ki ima proti sebi večino naroda, se ne more dolgo držati niti v Avstriji, kjer so bili nekoč Nemci vsem drugimi vladati kot manjšina nad vsemi drugimi narodi.

Hitlerjeva samovlada

S posebnim pooblastilnim zakonom bo državni zbor docela izločen - Teror napadalnih oddelkov se nadaljuje

Berlin, 16. marca. Vlada bo predložila državnemu zboru takoj po konstituiraju poseben pooblastilni zakon, ki bo dal vladu možnost, da izvede vse nameščane reforme brez posebnega pristanka državnega zobra. Pooblastilni zakon bo predvičeval tudi določbe glede sprememb ustave ter bo dal vladu najširša pooblastila. S sprejetjem tega zakona bo državni zbor takorekoč izločen, ker se bo sestajal samo od časa do časa, da sprejme izjave vlade. Pooblastilni zakon je namenjen za vso legislativno dobo sedanjega državnega zobra, to je do leta 1937. S tem zakonom bo uveden ne-katolik hitlerjevski absolutistični režim.

Tudi dr. Luther gre

Berlin, 16. marca. AA. Za danes se pričakuje ostavka predsednika nemške državne banke dr. Luthra, ki se ni mogel spoznati s predsednikom državne vlade Hitlerjem o smernicah, ki naj jih ima ta zavod pod novo nacionalistično vlado. List »Vossische Zeitung« misli, da bo za naslednika dr. Luthra imenovan bivši predsednik dr. Straßner, ki je zavoda dr. Hjalmar Schacht je bil predsednik nemške narodne banke od 1. 1924. do 1. 1930.

Pariz, 16. marca. AA. Iz Vratislave počačajo, da so nacionalnosocialistični odborniki stavili na občinski seji predlog, naj občini izvoli Hitlerja za častnega mestana. Ker so ti odborniki v večini, bo njihov predlog sprejet.

Protesti iz inozemstva se množe

Pariz, 16. marca. AA. Po poročilu iz Budimpešte je belgijski poslanik v Berlinu posredoval pri nemškem zunanjem ministru, naj se takoj izpusti belgijski književnik Robert Rabelaški, ki so ga hitlerjevske čete aretirale v Düsseldorfu. Pruski notranji minister je nato odredil, naj belgijski književnik izčennejo v Belgiji.

Preganjanje socialnih demokratov

Pariz, 16. marca. AA. Havas poroča iz Karlsruhe, da je badenski komisar izjavil, da je policija odkrila neko socialnodemokratsko zaroto in da so člani te zaročote hoteli diskreditirati nacionalne socialiste s tem, da bi bili priredili atentat na francoski konzulat v Karlsruhe, krivdo za atentat pa prevrnili na hitlerjevce. Komisar je pristavljal, kakor trdi nacionalnosocialistično glasilo »Der Angriff«, da bosta dva teh zarotnikov javno usmrčena na javnem trgu v Karlsruhu.

Berlin, 16. marca. AA. Policija je izvršila hišne preiskave v vsej umetniški četrti, kjer stanujejo in se zbirajo umetniki, književniki, igralci, novinarji, slikarji in drugi duševni delavci. Da bi hišne preiskave še bolje uspeli, je policija posnela vse v stanovanja prisadetih kar-

Francoska demarša v Berlinu

Pariz, 16. marca. Iz diplomatskih krogov se izve, da je izvršil včeraj francoski poslanik v Berlinu Francois Poncet novo demarš pri nemški vladi zaradi vpada hitlerjevskih oddelkov v obmejno demilitarizirano cono. V glavnem pa se je demarš nanašala na krštev mirovne pogodbe s tem, da so bili hitlerjevski napadalni oddelki priključeni nemški državni policiji. Mirovna pogoda točno določa številno moč policije in je vladu s to naredbo mirovno pogodbo kršila, Francoski poslanik je opozoril na to, da bosta Francija in Anglia prisiljeni, zahtevati intervencijo Društva narodov, ako nemška vlada tega koraka ne bo preklicala.

Tudi Madžari se oglašajo

Pariz, 16. marca. AA. Po poročilu iz Budimpešte je kakih 20 madžarskih mladincov priredili pred tamoznjim avstrijskim poslaništvom prijateljsko manifestacijo. Ko so mladinci zapeli madžarsko himno, so se napotili k poslaniku in mu osebno izročili spomenico, v kateri prosijo avstrijsko vlado, naj prostovoljno odstopi Madžarski Burgenland. S tem bi avstrijska vlada postavila na dnevni red mednarodne politike vprašanje revizije mirovnih pogodb.

Položaj v Ameriki se popravlja

Newyork, 16. marca. Včeraj je bila po 11-dnevnom odmoru zoper odprtia newyorská borza. Promet je bil naravnost ogromen. Tečaji papirjev so se popravili proti večemu pričakovanju. Nekateri papirji so poškodili za 10 do 15 točk. Promet je bil tako velik, da je 3 milijone vrednostnih papirjev menjalo svoje lastnike. Tudi poslovanje bank, ki so obnovile svoj obrat, se razvija docela normalno, tako da so v finančnih krogih prepričani, da bo sedanja finančna kriza v kratkem prebrodena.

Berlin, 16. marca. Vseh pet narodnih socialistov, ki so bili zaradi umora nekega Poljaka v Beuthenu obesjeni na večetino ječo, je bilo po naročilu Hitlerja včeraj izpuščenih iz zapora.

Veliko investicijsko posojilo v ČSR

Praga, 16. marca. d. Včeraj se je pričelo občinsko zasedanje poslanske zbornice in senata. Veliko zanimanje je v javnosti povzročila predložitev dveh vladnih načrtov finančno-gospodarskega značaja. V prvem načrtu predlaže vlada že napovedano najeti državnega investicijskega posojila pod imenom »delovnega posoja«, s katerim naj bi se zbrali potrebitni zneski za državne in samoupravne investicije za preskrbo dela tisočim brezposelnim. Posojilo se bo obrestovalo po 5 odstotkov ter se bo amortiziralo v 20 letih od 1. 1935 dalje. Obresti bodo opršene kuponsko davka, amortizacija pa se bo vršila z žrebom. Izbranega zadolžnika bodo izplačane v nominalni vrednosti z 10 odstotno premijo. V zvezi s tem se je vladu odločila tudi za predložitev načrta, ki ujava kuponski davek ter določa za gotove vrednostne papirje z užitkom obresti. Finančni minister dr. Trapl je predložil ta dva zakonska načrta z eksponentom, ki ga je poslanska zborica sprejela s splošnim odobravanjem. Oba zakonska načrta sta bila izročena proračunskemu odboru v proučitev z zahtevo, da predloži poročilo v 24 urah. Debata v plenarni poslanske zbornice se je pričela že danes popoldne. Jutri bosta bržkone že odobrena, nakar ju bo do konca tedna sprejel tudi senat.

Imenovanje suplestov

Beograd, 16. marca. S kraljevim ukazom so na predlog prosvetnega ministra postavljeni za supleto diplomičani filozofi Pretnar Borislava in Gospa Alfonza na klasični gimnaziji v Ljubljani, Radić Anton in Stanek Leopold na I. drž. realni gimnaziji v Ljubljani, Merhar Boris in Bakul Božidar na II. drž. realni gimnaziji v Ljubljani, Prevec Silva na drž. realni gimnaziji v Kranju, dr. Dembinski Ema in Liška Jenko na drž. realni gimnaziji v Celju, Ingots Anton na drž. realni gimnaziji v Ptuju, Šeško Josip na drž. realni gimnaziji v Mariboru in Probej Matija na drž. realni gimnaziji v Murski Soboti.

Borzna poročila.

LJUBLJANSKA BORZA

D e v i z e : Amsterdam 2307.07—2318.43, Berlin 1362.36—1373.16, Bruselj 799.13 do 808.07, Curih 1108.35—1118.35, London 196.69 do 198.29, Newyork 569.36—5697.62, Pariz 225.32—226.44, Praga 169.90—170.76, Trst 292.96—295.36. Australski šiling v privatem kliringu 9.10.

INOZEMSCHE BORZE.

Curih: Pariz 20.33, London 17.7750, Newyork 513.50, Bruselj 72.10, Milan 26.4750, Madrid 43.70, Amsterdam 206.15, Berlin 12.10, Dunaj 72.78—58.76, Sosija 3.70, Praga 15.33, Varšava 58, Bukarešta 3.08.

Postani in ostani član Vodnikove družbe!

Odgovor ministrskega predsednika dr. Srškića

Danes popoldne bo po zaključku načelne debate odgovoril na pripombe ministrskega predsednika — Seja skupščine je trajala zopet vso noč

Beograd, 16. marca. Narodna skupščina je zasedala včeraj ves dan s kratkim opoldanskim odmorom nepretrgoma vso noč do 6. zjutraj. Načelna razprava se bo še danes nadaljevala in bo predvidoma končana okrog 6. zvečer, nakar bo odgovoril na pripombe posameznih govornikov v imenu vlade ministrskega predsednika g. dr. Srškić. Po njegovem govoru se bo vršilo načelno glasovanje o proračunu. Za govor ministrskega predsednika vlada v vseh političnih krogih veliko zanimalje.

Seja je bila mestoma precej živahnja in ji prišlo, kakor smo že na kratko zabeležili, tudi do incidenta med narodnim poslancem Ivanom Urekom in dr. Nikicem. Ob koncu dopoldanske seje je zaradi tega predsednik zbornice, ugotavljajoč, da sta se oba pregrešila, kaznal dr. Nikicu s pismenim ukrom, Ivanu Urekovi pa izključenje iz ene seje. Na dopoldanski seji je med drugimi govoril tudi narodni poslanec dr. Nikic, ki je demagoško napadal vlado in posamezne člane, češ da so federalisti. Branil je vse punkte, kar je izvršil v skupščini viharne proteste. V obširnem govoru je zavrnil njegove trditve minister g. Juraj Demetrović. Njemu kakor od dr. Ni-

kiča napadenemu dr. Kramerju je skupščina ponovno pripeljala dolgotrajne očice.

Na nočni seji je govorilo 11 govornikov, ki so se obširno izjavili s proračunom in skoraj izjemno najodločnejše obesiali akcijo separatistov. Pozornost so vzbudile izjave, ki jih je podal v imenu madžarske narodne manjšine v Jugoslaviji narodni poslanec g. Gavro Szanto. Naglasil je, da so Madžari v Jugoslaviji pod sedanjim režimom docela enakopravni ter da nimajo prav nikake želje, da bi se država izpremenila in da bi prišli drugam. Predobro se zavedajo, da je enakopravnost zasigurana samo tedaj, če bo vsej črti zavladala resnična jugoslovanska politika narodnega in državnega edinstva. Najodločnejše je zaradi tega obosoblje vse poskuse, da bi se zlorabilo Madžare za razne protidržavne akcije, o katerih nočejo Madžari niti slišati.

Na današnji dopoldanski seji, o govorili narodni poslanci gg. Gliša Tadić, Todor Tomić, Gavro Milošević, Ante Ažić, Stanko Skulja, Nikola Preka in dr. Mirko Stojadinović. Seja se tra-

Macdonald potuje v Rim

Pred sestankom z Mussolinijem bo imel še razgovor s francoskim ministrskim predsednikom

Pariz, 16. marca. AA. Današnji »Poglavnik« komentira poročilo iz Ženeve, da bo Mađar načelnički predstavnik odpotovati v Rim na sestanek z Mussolinijem. List je imenja, da bo od tega občinske Francije imela samo škodo. Kaj pomaga, če Mađar trdi, da želi ločiti Italijo od Nemčije. Ta ka operacija je danes že prekasnega. Mi in zavezniki, nadaljuje list, pa bi moralis nositi stroške tega sporazuma v obliki priznanja pomorske enakopravnosti na Sredozemskem morju itd. Sedanj položaj je posledica usodne Briandove politike popuščanja napram Nemčiji, tako da se je na podlagi tega mogla zoper dvigniti. Italija pa se postavlja na stran dvigajočih se narodov. Upajmo, zaključuje list, da bo predsednik francoske vlade Daladier, ki danes prispe v Ženevo, znal zavest energetično stališče, sicer lahko pride do novih avantur in do neizbežne vojne.

Pariz, 16. marca. AA. Današnji listi so v strogi rezervi napram Macdonaldu in negovemu načrtu, ki ga bo danes predložil razložitveni konferenci. Kaže, da bo skupščina Macdonald po malem ugodi vsem prizadetim strankam, s tem pa najbrž ne bo zadovoljil nikogar. Zaupajmo, pravi »Petit Parisien«, Macdonalu, dokler se ne prepričamo o nasprotnem. Vemo, da je Macdonald zaradi hitlerjevstva zelo vzemljivo.

Prav takšno rezervo kažejo listi tudi glede Macdonaldovega potovanja v Rim. Listi priznavajo, da bi bila zveza med Francijo

Problem regulacije Ljubljane

Zanimiv referat višjega gradbenega svetnika ing. Poženela na diskusiskem večeru

Ljubljana, 16. marca.

Izmed številnih referatov petkovega diskusiskoga večera na magistratu, je bil nedvomno najzanimivejši referat mestnega višjega gradbenega svetnika g. Poženela o regulaciji Ljubljane. Predavanje, ki so ga posajevali številni načrti, je bilo zelo obširno in povzemovalo iz njega glavne misli.

Ljubljana se je razvijala ob vznosu grada, ki je v zgodovini prvi omnen L. 1144. Sprva sedež deželnih knezov, ki so jim sledili deželni glavarji, je grad pozneje služil za njegovo, po najnovejšem projektu prof. Plečnika pa bo poslopije preurejeno v narodni muzej. Prvotno Ljubljano je tvorilo naselje med gradom in Ljubljanico, Trdnjo in Hrastovo ulico, ki so ga v 12. stoletju obzidali. Mesto se je stalno širilo in si je postavilo prvi robov L. 1297, pozneje, L. 1484 so zgradili v renesančnem slogu na sedanjem mestu novega, sedanje baročno poslopije pa je nastalo leta 1717. Vsi dohodi v mesto so obdržali pravno logo, Tyrševa cesta za dohod s severa, Celovška z Gorenjske, Tržaška z juga, Karlovska z Dolenske in Hrvatske, z vhodne strani pa Poljanska iz Zaloške ceste.

Pred potresom se je mesto razvijalo po polnom naravnem in je šele potem dobro prvi regulacijski načrt arh. Camillo Sitte. Načrt je predvideval Ljubljano južno od glavnega kolodvora. V letu 1912 je bil načrt razširjen tudi severno od kolodvora, oblastno pa ni bil odobren. Najnovejši regulacijski načrt je napravljen L. 1929 prof. Plečnik.

Vsebuje ozemlje, ki ga objema novo projektno veliko krožna cesta od Zelene jame v sosedstvu Številkemu, bežigrajskemu in Šišenskemu okraju v Zg. Šiško, od tod ob vznosu Rožnika in Šišenskega vrha po Veleni poti proti viški cerkvi, obide nato na selbine v Mestnem logu in teče dalje po Trnovem in Krakovem preko Ljubljance in ob Grubarjevem kanalu zopet do Zelene jame. O podrobnostih načrta je »Slovenski Narod« priobčil v božični številkici 1931 obšren Šlaken. Po tem načrtu bi bil zgrajen nov kolodvor pri sv. Križu, vojaška municipalna skladisca pa preložena proti Soteskemu hribu in bi bili tako odstranjeni glavni oviri za razvoj mesta proti severu. Načrt je v vsakem pogledu idealen in ustrezal v hišnjem, prometnem in estetskem pogledu vsem zahtevam današnjega Slovaka.

Razvoj so zelo ovirale ožine ulic, ki so jih morali s precejšnjimi žrtvami odstraniti. Tako se je razširilo Gradišče z umaknito Luckmannovo hišo, odstranil se je vogal Mihleisnova hiša v Pražakovici ulici, razširila se je Gledališka ulica, s podaljšom Ašker-

jeve ceste se je napravila zvezna s Tržaško cesto, odstranjena mestna hiša pa je Gajevu ulico otvorila prometu. Podrt je bilo tudi nekdanje Marijino kopališče, ki je zapiralo promet proti Pruljem. V pogledu regulacije je mestna občina izvršila že dokaj dela, je pa se mnogo periodih zadaj. Najnovejša regulacijska dela so ob cerkvi sv. Jerneja, ob Celovški in ob novi Šišenski cerkvi. Za izvajanje regulacije je bil ustanovljen regulacijski fond, ki se vanj stekajo dohodki od parcelacij, gradbenih takš, dohodki prodanih posestev in odpisni ter letna dotacija 100.000 Din mestne občine.

Do leta 1894 je pomerij mestne občine obsegal 3484 ha 92 s 32 m². S priključitvijo Udmata je bilo pridobljenih novih 470.281 m². Leta 1913 je bila priključena še Sp. Šiška in se Ljubljana povečala za nadaljnih 2.647.418 m². Z inkorporacijami ev. Križa in Brinj ob Tyrševi cesti meri danes pomerij mestne občine 38.907.168 m² ali 3830 ha 71 s 88 m². Po vojni se je mesto razširilo prav do sosednih občin in vpliva nanje s svojimi napravami (ceste, kanalizacija, vodovod, plino in elektrovodom itd.) ne samo na gospodarskem polju, temveč tudi v javnem življenju. Še nedavno kmečki značaj občin se je močno izpremenil. Razvoj Ljubljane in njen napredek zahtevala, da se iz stavbo tehničnih in gospodarskih ozirov priključijo vse te okoliške občine mestni občini v eno politično občino — »Veliko Ljubljano«. Priključitvijo vseh teh občin, bi Velika Ljubljana obsegala 97.514.909 m² in štela nad 90.000 prebivalcev. Bodoča površina mestne občine bi bila dva in pol krat večja. Na sestanku županov vseh prizadetih občin ni bilo načelnih ugovorov proti inkorporaciji.

Vzporedno s preddeli inkorporacije so sednih občin tečejo tudi pripravljala dela za napravo regulacijskega načrta za vse to ozemlje. Plečnikov načrt se sedaj izpoljuje v detailih. Okoliške občine nimajo izdelanih in potrjenih regulacijskih načrtov in jih izdelujejo le, če je le vložena kakšna proračna za izdajanje ali za parcezacijo. Da tako nastali regulacijski načrti ne odgovarjajo današnjim potrebam, kaj šele bodeti veliki Ljubljani, je povsem naravno. Tato predvideva tudi novi gradbeni zakon, da se vse obmerno občine vključijo v skupni regulacijski načrt, da se tako prepreči samovoljna ureditev komunikacij in zazidave. Priprave za regulacijski načrt velike Ljubljane so v delu pri mestnem gradbenem uradu in tudi v gradbenem odboru občinske uprave.

Zanimivosti iz domačega sporta

Primorje nastopi v nedeljo v Splitu proti Hajduku. — Smučarji so se preselili v gore

Ljubljana, 16. marca.

Primorje bo v nedeljo odigralo svojo tretjo prvenstveno ligoško tekmo. To pot mora na vrstočkih sliških tla, njegov načrt je slovenski Hajduk, ki je med najresnejšimi aspiranti za naslov prvaka Jugoslavije. Hajduk odigra še svojo drugo tekmo. Najprej je igrala v Splitu osješka Slavija, ki je izgubila s temnim rezultatom 1:2. Splitski Hajduk je z Primorje vsekakor najtrši oreh. Lani je na domačih tleh odpravil Primorja s 5:1, v Ljubljani pa celo s 5:0! Upamo, da se bo letos Primorje boljše odrezovalo, saj jih Starec ni tako lahko naprasti kar pet v mrežo.

Komaj so se začeli ligino tekmovanja, že so začeli deževati tudi protesti. Po zadnjih nedeljskih tekem sta protestirala kar dva kluba, in sicer BSK ter BASK iz Beograda. BSK je prav nesrečno izgubil proti osješki Slaviji. Kakor poročajo listi, je prišlo med tekmo do neljubnega incidenta. Osješka publiká je dražila Tirnaniča, znanega internacionalca BSK. Ta se ni mogel brzdati, pa je skočil med publiko in prisoli nekemu gledalcu, ki ga je psoval, krepko zušnico. Nastal je hud preprič, v katerega se je vmesnila tudi policija in rezultat je bil ta, da je bil igrač Glišović član BSK, aretiran ter med tekmo odpeljan in igrišča. BSK je se zdaj pritožil na JNS, da je večino tekme odigral samo z 10 igrači in da je zato izgubil. Njegova uprava stoji tudi na stališču, da je za igrača sodnik najvišja autoriteta na igrišču in se mora samo njemu pokoriti. Zato zahteva

anulacijo tekme.

BASK je izgubil v Zagrebu proti Hajduku z rezultatom 3:0. BASK se je pritožil zato, ker je sarajevski sodnik Fochi Beograđanom razveljavil pravilno dosegel gol, s katerim je bil celo BASK v vodstvu. To je zelo deprimiralo igrače in jim ubilo nadaljnjo voljo do igre. Vsekakor je res, da je BASK doživel previšok poraz. Zagrebški listi sami poročajo, da so bili Beograđani ves čas v premoci in da je bil tudi doseženi gol regularen. Zanimivo je kako bo savez rešil ta spor.

Beograjski listi poročajo, da krivda glede incidentov v Osijeku zadene v prvi vrsti sodniku, ki je bil premalo energičen, pa tudi v Zagrebu je nesposoben sodnik kriv visokega poraza BASK. Naš nogomet boljše prece tudi na pomanjkanju dobrin in objektivnih sodnikov. O tem smo se prepričali tudi pri nedeljski tekmi v Ljubljani. Ko je sodnik oškodoval Primorjaše za polnoma regularen gol.

Smučarji sezone še niso zaključili. Prvi je sicer prava spomlad, toda v hribih ju še mnogo snegu in snuku je ponekod baš zdaj najlepši. Zlasti velja to za višine nad 800 metrov. V nedeljo priredi SSK Maribor na Pohorju pri Seniorjevem domu tekmovanja za dijake in oficirje na 6 in 12 kilometrov. Pravico do udeležbe imajo samo verificirani člani mariborskega podseza Tekma, za državno prvenstvo v smuku se bo vršila 30. aprila s Stanicevko koče v Krmo.

(prej kvartet Glasbene Matice); pevci, ki jih vsi tako cenimo (Završana oče in sin. V. Pelan in J. Skalar), so dosegli izreden uspeh. Delavstvo je pokazalo, da prav dobro pozno dobro petje. Da je imel kvartet takšen uspeh, je pa tudi pripisovati srečni izbi program. Ljudje se še vedno najbolj ogrevajo za narodne pesmi in melodičnost. No, izredno jem je pa bil tudi vseč Adamičev »Vasovalec«, da so jem ga moral ponoviti kar zopet dokazuje, da ljudje nimajo slabega okusa in da imajo tudi najraje živahne in Šegave pesmi.

Kvartet je nastopil trikrat, vselej s tremi pesmimi, a moral je ponavljati. Vrhi pevci bodo morali še češče nastopiti na delavskih večerih, ker so se tako priljubili delavstvu.

Tudi pevki konzervatoristi Korenčanova in Rudolfova, ki sta zapeli v duetu uravnovešeno, mirno ter skladno, sta bili toplo sprejeti. Izredno so se poslušali nadušili za novo J. Skorpikovo skladbico »Spomin«, ki se odlikuje po sočni melodijnosti. V tem pogledu jo lahko primerjamo z nekaterimi našimi narodnimi pesmimi.

Koncertni del večera ni bil bogat le po obširnem sporednu, temveč tudi po lepih uspehih ter dobiti izvedbi. Obiskovalci so bili zadovoljni.

»Zarje« je igrala kot v posebnem živah-

nem nastrojenju, a disciplinirano in skladno kot vedno. Na račun okrnjenega programa nam je nudila še koncert v koncertu, tri prijetne komade. Pri ujetem oficijskem programu je bil poslušalcem najbolj vseč Dolinarjev »Delavski pozdrav«.

Med posebne dogodke moramo šteeti na stop »Zavrhovanega pevskega kvarteta«

Kranj železomašniku Tomu Zupanu

Kranj, 16. marca

Staršči Kranjcanci ga gotovo dobro poznajo. Spominjajo se fastiljivega profesorja, duhovnika, ki je vstopil prišel iz Okroglega v Kranj obiskat svoje znanze. Včeraj je daroval msgr. Zupan železno mašo.

Da mu čestita k izrednemu jubileju, je odšla manjša deputacija Kranjcancov danes popoldne na Okroglo. Mestno občino je zapustil župan g. Ciril Pire, sresko načelnik načelnik g. dr. Franjo Ogrin, podružnični Ciril Metodovske družbe gimnazijski direktor g. dr. Dolar in prof. g. Kolar, Ceško besedilo na življenju županov ožaj prijatelj svetnik g. inž. F. Knauer.

Zelezomašnik jih je prisrčno sprejel v svojem gradišču na Okroglem. Gospode so mu v kratkih nagovorih čestitali v imenu korporacij, ki so jih zastopali. Zlasti so bili veseli, da je še vedno telesno, zlasti pa duševno čil, prav tak, kakor eo ga našli, ko so mu čestitali k 90 letnici rojstva. Župan g. Pire je izrazil prisrčno željo, da bi mu rad čestital k 100 letnicu. Jubilant je vse gospode dobro poznal, zanimal se je za njihove domače razmere in druge zadeve.

Pogovor je namestil tudi na našega vladarja. Sivolisi železomašnik, ki ga več poznamo kot idealnega narodnega delavca, je navdušen govoril o modrem vladanju našega kralja. Zlasti pa je povdral, da smo mu Slovenci dolžni največ hvaljenosti, ker nam je dal univerzo, ker bi sicer nič ne pomnili. Tega bi se moralni vedno zavedati in uvaževati besede sv. Pavla, ki pravi: »Ljubite se med seboj! ne pa, da bi veljalo ravno nasprotno, kar se danes čestoto dogaja. Treba nam je idealnih politikov. Za marsikoga pa bi bilo bolje, da bi trdneje prijal za plug, ker ga bolje poznata politika.«

Dalje se je spomnil raznih naših veljakov, zlasti pokojnega župana Karla Šavnika. Omenjal je imena mnogih profesorjev kranjske gimnazije. Med kolegi pa je imenoval zlasti profesorja Wurnerja in Nejedlega. Ves čas je jubilant sam vodil pogovor. Duševno ne kaže prav nobenih znakov visoke starosti 93 let, tudi telesno je še svež in zdrav. Zlasti pa je še danes pozoren na vecko malenkost. Se vedno je oni gentleman, do skrajnosti obziren in takten intelektualni duhovnik, kakor je bil vedno znan med svojimi tovarši in hvaležnimi učencami. Tudi dva člena deputacije iz Kranja, župan g. Ciril Pire in sreski načelnik g. dr. Franc Ogrin, sta bila njegova učenca.

Ko je včeraj daroval v kapelici sv. Jurija v Metodu železno mašo, je po slabiči božji nagovoril svoje farane in jih tudi božji medsebojni ljubezni. Se nekaj ne smemo pozabiti. Jubilant je eden tistih redkih ljudi, iz česar ust ne pride slabla beseda, na vsakem še tako vsakdanjem človeku vidi samo lepo stran.

Deputacija se je pred odhodom vpisala v spominski knjigo. Vse je povabil čestiljivi starček s prijenojno ljubezno, naj ga se obišejo. Iz sreca mu želimo, da bi še dolgo živel in delal. Zlasti pa želimo, da bi srečno dokončal Spomine na Prešern. Jubilant se vedno dela. Na njegovih mizah v delovnih sobah, ki je polna cvetja, je poleg kupe čestitk, tudi kup knjig, ki pričajo o pisateljski marljivosti železomašnika.

Stanko Jenščikov je nepopolnijši dolgorstrež, ki je že neštetokrat prišel v konflikt z zakoni. Vedno se potika okoli in iste priliko, da bi kaj izmaknil. V soboto je šel iskat žrtv v čakanlico zobozdravnika dr. Verčona na Cankarjevem nabrežju. Meni nič, tebi nič, je odnešel z obščinko v čakanici trench coat nekega pacienta, ki je bil baš ta čas v ordinaciji. Dijak Vinko Žitnik, stanujč v Lavričevi ulici št. 15, se je nemalo začudil, ko ni, dospevši od ordinacije, našel svojega plašča. K sreči je neki drugi pacient, ki je žakal v čakanlici, spoznal zlikovca in povedal njegovome ime dijaku. Žitnik je imel v žepu plašč usnjate rokavice, torbico s 6 ključi in škarje. Vse skupaj je bilo vredno 1070 Din. Zadevo je takoj prijavil policiji, ki je Jenščikovi včeraj popolnoma aretirala. Pri tem je Štefanec že našel řešitev v skupaj z žrtvijo. Žitnik je imel le plastično torbico s ključi, trench coat in rokavice pa je bil prodal nekemu krošnjaru na batageto 110 Din, čeprav je bil plastičen skorlo. Policia je izsledila tudi krošnjarja in plašč zaplenila ter ga vrnila lastniku. Jenščikovi, ki je star 25 let, je včeraj došel na delo. Na njegovih mizah v delovnih sobah, ki je poleg kupe čestitk, tudi kup knjig, ki pričajo o pisateljski marljivosti železomašnika.

Policija je v torki popoldne aretirala v Studentovski ulici že znanega 22-letnega Štefanca, ki je včeraj vrečal v režiji g. Zupana, ki igra tudi vloga dvornega steklarja Tschölla.

V petek 17. t. m. se poča opera »Mona Rana« za red C.

Premiera v operi. Sredni prihodnjega tedna bo v naši operi premjerila Saint-Saensove opere »Samson in Dalila«. Opero dirigira dr. Švara, režira prof. Šest. Poslednice vloge so zasedene: Dalila je ga Thierreyeva, Samson g. Mardeč, Veliki duhovnik g. Primožič, stari Hebrejec g. Betetto, Abimelech g. Marijan Rus.

Premiera v operi. Sredni prihodnjega

tedna bo v naši operi premjerila Saint-Saensove opere »Samson in Dalila«. Opero dirigira dr. Švara, režira prof. Šest. Poslednice vloge so zasedene: Dalila je ga Thierreyeva, Samson g. Mardeč, Veliki duhovnik g. Primožič, stari Hebrejec g. Betetto, Abimelech g. Marijan Rus.

Prvi motnjah prebave, želodčnih bolečinah, zgagi, slabosti, glavobolu, migranju oči, razdraženih živeli, nespanja, oslablosti, nevolji do dela povzroči naravna »Franz Josefova« grenčica odprtelo telo in olajša krvni obtok.

Pri motnjah prebave, želodčnih bolečinah, zgagi, slabosti, glavobolu, migranju oči, razdraženih živeli, nespanja, oslablosti, nevolji do dela povzroči naravna »Franz Josefova« grenčica odprtelo telo in olajša krvni obtok.

Iz Trebnjega

Bratska slogo. Prihodnjo soboto odide s k vokalom član našega Sokola br. Peškar Franc iz Se

A. D. Emeryc

23

Dve siroti

Roman

In tako je tudi storila. Zakričala je na vso moč.

Njen krik je zastišal mlad mož, ki je baš prihajal, menda da bi se pri-družil falotom, kajti čim je zagledal Marjanico, je vzkljuknil:

— To gospodinčno pa poznam!...

To je lepa Marjanica.

Cim je neznanec izgovoril njeni ime, si je ubog dekle nekoliko oponoglo od strahu, saj upanje na rešitev se ni bilo pokonano.

In v njem srcu se je oglasil čut hvaležnosti do neznanca, ki ji je bil prihitek na pomoč, ko je bila nevarnost največja.

— Roke proč od tega dekleta! — je zarohnel. — S prvim, ki bi bri-vil las na glavi, obračunam jaz.

Tem besedam je sledilo zamolklo vrnitranje iz krova postopnacev, ki niso hoteli izpuščati svoje žrtve.

— Ah, tak! — je vzkljuknil eden in premeril nepričakovanega tekmeča s srditim pogledom: — kdo pa pravi, da ne pripada nam enako kakor tebi?

— To bomo še videli! — je za-kričal neznanec in dvignil težko pa-ško.

In ne da bi še kaj grozil, je začel udrihati s palico okrog sebe tako ju-naco, da se je kmalu vsa topla raz-bežala.

Potem se je pa obrnil k Marjanici, rekoč:

— Prosti ste, gospodinčna!

In ko si je brisal potno čelo, je Marjanica opazila, da je roka pogumnega mladeniča okrvavljenica.

— Ramjeni ste! — je dejala.

— O, saj ni nič hudega, samo praska je... pri nas doma smo bili va-jeni še drugačnih.

In poklonil se je, rekoč:

— Zdaj pa pojrite hitro domov... in nikar se ne bojte, za vami pojdem.

Ko je prišla do vrat hiše, kjer je stanovala, se je obrnila k mladeniču, rekoč:

— Storili ste mi veliko uslugo, go-spod, in ne vem, kako bi se vam za-hvalila...

Ni odgovoril, samo v oči ji je po-gledal in že se je nekaj čudno zganilo v njem srcu.

Hotela je zatisniti oči, pa so ostale nprte v neznančevo oči.

Marjanica je nenadoma obliila rdečica. Molče je obstala pred svojim za-ščitnikom, ne da bi pomisliila, da stoji pred vratoma domačih hiš, da je že pozno in da bi se spodbilo zahvaliti se in oditi...

Proti svoji volji je ostala nepre-mično pred pogumnim mladeničem. In da bi svojo neodločnost vsaj deloma pridržala, je dejala živo!

— Zdaj pa vidim, da ste težje ra-njeni, nego ste trdili.

Gospodinčna, ta praska me bo spo-minjala, da sem bil tako srečen, da sem vam lahko priskočil na pomoč.

Marjanica se je združila. Neznanče-ve besede so vzbudile odmev v njem srcu.

— Vaš nastop, — je dejala z rahlo drhtecim glasom. — spada med tiste, ki...

Obotavljala se je.

— Ali mi nočete ponuditi častne nagrade? — jo je prebil mladenič smejce. In njegov pogled se je znova zapišil v Marjanine oči.

Dekle je še vedno stalo in zrlo ne-premično za mladeničem, dokler ni zavil za vogal stranske ulice.

In ko ga že ni mogla več videti, je še vedno stala zatopljena v sladke miski.

Kaj se je bilo zgodilo z njo?

Kakšna izprememba je bila nastala v njej?

Zakaj naenkrat ta zamišljenost?

Zakaj ji je šinila v glavo misel, da je neznanec skril za vogalom in da ji bo sledil?

Zakaj je bila kar nekam razočara-na, ko je spoznala, da se je zmotila? In zakaj se je vracačala naslednjega dne iz delavnice počasi, kakor bi upala, da zagleda svojega zaščitnika? In zakaj je slušala, da je to on, ki je opa-zila, da gre nekdo za njo? Zakaj je bila srečna pri misli, da je prišel, da bi jo zoper videl in jo ogovoril?

Saj baš v tem je vsa skrivnost po-rajačoče se ljubezni.

Marjanica Vauthier je že sprejemala neznančevo izraze udanosti; bila je tudi pripravljena odgovarjati na nje.

Dala se je zapeljati obljubi »večne ljubniz...«

V začetku svojega ljubavnega raz-merja z Jakobom Frochardom je bila najsrcenejša ženska.

Potem je pa prišlo iztreznenje.

Marjanica se je razočarala v svojem ljubčku. Fant je ravnal z njo zelo spremno, da bi dosegel svoj cilj.

Ljublja ga je od prvega trenutka njenega srečanja. Udalja se mu je, ne da bi pomisliла, kaj ji prinese bodočnost.

Videla je samo Jakoba, živelca je samo zanj. In ko se je pripodil prvi oblik na nebo njune zvezre, je našel Marjanico še bolj kakor kadarkoli pri-pravljeno ponuditi mu roko v spravo.

Sproti je oprasčala in odpuščala Jakobu vse, pa naj je storil karkoli. Nič mu ni zamerila, če ji je delal sramoto s svojo lenobo in svojimi ne-apravičenimi, vedno večjimi in večji-mi zahtevami; mislila je, da ga bo spravila s potprežljivostjo in ljubezni-jo na pravo pot.

Z lepim zgledom pojdem naprej, — je pomisliła, — in ko me bo videl, kako neprestano delam zanj, se bo gotovo sramoval svoje lenobe.

In mislila je, da se bo Jakob končno lotil dela, da ji olajša žavljenje in jo osreči. Saj bi mu bilo treba žrtvo-vati samo nekatere grde navade in opustiti stike s pokvarjeno družbo.

Upala je trdno, da ga pripravi do tega. — In pripravim mu tako prijetno, tako udobno domače ognjišče, da se ne bo mogel nikoli več ločiti od mene, — je govorilo iz ne sladko upanje.

Uboga Marjanica, ubogo dekle, z naj-plemenitejšimi čustvi v srcu je mislila, da se bo Jakob, ta postopač, pretepač in lenuh, tako poboljšal, da bo živel samo za njo.

Gorje, najbridkje razočaranje je kmalu uničilo te sladke sanje!

Komaj je bil vzbudil upanje na svoje poboljšanje, se je Jakob še bolj pogeznil v brezidelje in pojavljovanje.

Marjanico je to zelo bolelo. Storila pa ni nicesar, da bi se ločila od njega, ki je tako grdo odgovarjal na njeno ljubezen in udanost.

Bila je že docela pod njegovim vplivom. In moč, ki jo je imel nad njo on, ki je bil znal postati njen gospodar, je bila tako velika, tako neome-jena, da je izgubila nesrečna korak za korakom vso svojo silo, vso svojo voljo. Bila je že daleč od te prepla-še-

ne ženske, drhteca pod Jakobovim po-gledom, do dekleta, ki je nekoč tako pogumno odbijalo vsiljivce in se po-našalo s svojo neodvisnostjo.

Marjanica ni več čutila v sebi po-guma, da bi se postavila po robu svo-jemu takoj slabemu in plahemu srcu.

Na ulici

Prvi slikar: Ali vidiš tistole dame? Ne moreš si misliti, koliko ji dolgujem. Nikoli ji ne bom mogel poplačati.

Drugi slikar zavistno: To je gotovo tvoja mecenka.

— Ne, temveč moja gospodinja.

pa tožita obe kraljici lepote medsebojno zaradi žaljenja časti.

Carjeva glava v Moskvì?

V Parizu izhajajoči ruski emigrant-ski list »Poslednja Novost« pribreje pripovedovanje meniga Iliodora, ki je zelo dobro poznal carsko rodbino in jo je videl tik pred umorom 20. marca 1919. Marsikaj se da glede usode carske rodbine prekontrolirati po podatkih iz znanke knjige preiskovalnega sodnika Sokolova »Umor carske rodbine«. Sokolov piše, da se je odpeljal 19. julija, dva dni po umoru carske rodbine, iz Jekaterinburga v Moskvo poseben kurir z dokumenti, ki se je za nje zelo zanimal centralni izvršni odbor. Tako je brzo-javil Sverdlovu uralski vojni komesar Gološčekin. Sokolov pravi, da je bil poslan v Moskvo Jurovski, ki je vzel s seboj tudi Vojkova in Gusjeva.

Sokolov citira izpovede izvoščka, ki je peljal Jurovskega v Jekaterinburgu na kolodvor. Izvošček je pravil: »Iz hiše trgovca Ipatjeva, kjer je bila carska rodbina umorjena, so prišli trije možje, ki so s pomočjo podčastnika rdeče armade prinesli in spravili v kočjo osem kosov prtljage. Na enem kovčugu iz črnejne usnjane je bil voščeni pečat.« Ni izključeno, da so se hoteli boljševiški kolodvor prepričati, da je car res mrtev in so zahtevali, naj morilci pripeljejo carjevo glavo v Moskvo. Seveda pa v Moskvi so tem nočjejo nicesar slišati in če je bila carjeva glava res prepeljana v prestolnico, se je zgodilo to v največji tajnosti.

Oče ne pozna svoje hčerke

Da bi oče ne vedel za hčerko, se pač redko pripeti. V matrikah mesta Turina je zabeleženo, da je Justina Marija Ma-soero, rojena leta 1916, hči Enrica Ma-soera in Gabrijele Barethove. Med sve-tovno vojno je bil Masoero kapitan v italijanski armadi in večkrat je dobival pisma o Barethove, ki je stregla ranjencem v vojni bolnici in je kapitana prosila za informacije o dotičnih vojakih. Kapitana je njena pozrtvovalnost globoko ganila. Dopisovala sta si vedno pogosteje in naenkrat je postala njuna korespondence intimna. In tako se je zgodilo, da je Masoero 1. 1916 vzel 25-letno Gabrijela Barethovo ter ostal pri nji samo en dan.

Kapitan je ostal na bojišču do konca vojne in žena mu je dan za dnem pisala. Proti koncu vojne je pa žena nekam odpotovala in kmalu je dobil kapitan uradno obvestilo, da je bil zakon ločen, ker se dolgo ni vedel, kje je mož, a žena je odpotovala s svojim bivšim ljubčkom v Francijo. Od takrat Masoero o svoji ženi ni imel nobenih vesti in se mu niti sanjalo ni, da ima hčerko. Sele te dni je v matičnem uradu zvedel, da je Justina njegova hči, ki je stara že 17 let. Ker pa ne ve za njeni bivališči, je najbrž še dolgo ali pa celo nikoli ne bo poznal.

Nesrečna žena.

— Možiček, hudo mi je, toda priznati ti moram, da vedno bolj čutim, da me ne ljubiš več.

— Kolikokrat ti bom moral pa še prisedi, da te ljubim?

— Žena ihti: Ah, saj vendar ne moreš ljubit žene, ki nosi tako star klobuk.

OBLEKE in SUKNJE
kupite najbolje pri A. Presker,
Ljubljana, Sv. Petra cesta 14.

Manufakturo

po nizki ceni in v veliki izbiri
vam nudi

Oblačilnica za Slo-
venijo, Ljubljana,
Tyrševa cesta št. 29

(v hiši Gospodarske zveze). Prodaja tudi na

hranilne knjižice

članic Zadržne zveze, Ljub-
ljana. 1503

Sveže, najfinje norveško

RIBJE OLJE
iz lekarne DR. G. PICCOLIJA
V LJUBLJANI — se priporoča
bledim in slabotnim osebam.

Zahtevajte
pri Vašem trgovcu tudi

Mate-čaj

Zavitek
za 25
porcij

Din
3.50

Francija gradi največjo ladjo sveta

Parnik »Normandie« bo dolg 313 metrov in bo imel prostora za 3490 ljudi

O največji ladji sveta, o jeklenem francoskem kolisu »Normandie«, ve-svet še majno. Ladja je dolga 313 m, visoka 39 m, njena največja širina znaša 36 m, tonaga pa 75.000 ton. Da bo obseg tega morskega orijača bolj razumljiv, naj omenimo, da je visok približno takoj, kakor osemnajst stopnic. Tehta pa toliko kakor 75 vlakov po 100 vagonov. Trup ladje je jeklen in teht sam 30.000 ton. Na ladji je prostora za 3490 ljudi, od teh 1320 mož posadke, 930 potnikov I. razreda, 680 potnikov II. razreda in 560 potnikov III. razreda. Orjaška ladja bo vozila na progi Le Havre—New York.

»Normandie« bo električna ladja. Zalogo energije bo vozila s seboj v obliki naftne, spravljene v cisternah s skupnim obsegom 9600 kubičnih metrov. Z nafto bodo kurili 29 parnih kotolov na pritisk 28 atmosfer, na 350° segreta para bo gonila štiri turbine, zvezane s štirimi generatorji na izmenični električni tok z napetostjo 5000 V. Električni tok bo gonil štiri elektromotorje, ti pa vijke. »Normandie« bo dosegla hitrost 54 km na uro. Za to hitrost so izbrali tudi primeren dolžinski profil ladijskega trupa, tako

svojih stanovanj. Med temi sta tudi dva Angleza. Preiskava se nadaljuje in konč bo seveda ta, da bodo večino osmljencev ustrelili.

Spor zaradi najlepše Turkinje

Vsekemu dobremu Turku, ki se spominja sladke mikavnosti zastritih ženskih obrazov in romantičnih haremov, ki še niso izgubili svoje veljave, se morajo zježiti lasje na glavi, ko čita in sliši, kaj se godi sedaj v bivši suntanovi državi. Turški tisk je te dni ves v ognju zaradi volitev turške kraljice lepote. Skupina turških listov je dosegla izvolitev Nazine za lepotno kraljico, pred njenim kronanjem je pa začel opozicionalni tisk srdito kampanjo proti izvoliti in je predlagal novo kandidatko Feriha Hanum, ki je priznalo občinstvo za lepoto Nazine.

Posledica je bila, da je vložil glavni urednik lista »Republika« tožbo proti glavnemu uredniku konkurenčnega lista zaradi načina, kako je list pisal o lepotni kraljici Nazine, protežiranki lista »Republika«. S tem pa spor še ni bil poravnан. To vprašanje državnega pomena je prišlo celo pred parlament. Neki poslanec je predložil celo os